

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 20.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6749** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], действащ чрез адв. Б. Е., срещу Решение № ПО-112/24.06.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление на главен публичен изпълнител за налагане на предварителни обезпечителните мерки с изх. № С200022-023-0001812/08.06.2020г.

В жалбата се поддържа, че решението на директора на ТД на НАП е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправни разпоредби и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно се сочи, че липсват изложени съображения по какъв начин наложените от трети лица ограничения върху имуществото на лицето ще затрудни събирането на публичните задължения, при положение, че държавата винаги е присъединен вискател по съответните изпълнителни дела, а поради наложените ограничения жалбоподателят не може да се разпореди с него. Изтъква се, че липсват каквито и да било фактически констатации относно имуществото на ревизираното лице и неговата оценка, извършена по реда на чл.195, ал.6 ДОПК, която да бъде сравнена с предполагаемия размер на задълженията. Твърди се, че продажбата на активите на едноличния търговец през 2015г. е извършена от заложния кредитор [фирма] по договор за особен залог на търговско предприятие, поради което [фирма] по никакъв начин не е определял продажната цена и останалите условия на продажбата. Според

жалбоподателя липсва обезпечителна нужда, тъй като не е налице потенциална възможност да възникнат данъчни задължения за [фирма]. Моли се за отмяна на процесното решение като незаконосъобразно. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТД на НАП, чрез процесуален представител юрк. М., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по налагане на предварителните обезпечителни мерки е образувано по искане на главен инспектор по приходите С. М. М., в качеството ѝ на ръководител на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221020000037-020-001/06.01.2020г. с обхват задължения за данък върху ГДО по чл.17 от ЗДДФЛ за 2015г. и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за същата година. В искането е посочено, че до 2015г. [фирма] е предоставял хотелски услуги в къща за гости „А. къща“ в [населено място] и има изграден лозов масив в района на [населено място], [община]. Впоследствие, през 2015г. активите били продадени принудително като обезпечения по договор за особен залог. Дружеството, закупило семейния хотел на [фирма] за 50 000 лв. без ДДС – [фирма], е еднолична собственост на А. Ж. – син на Л. Ж.. Посочено е, че едноличният търговец е закупил активи, в т.ч. семеен хотел с машини и оборудване, лозе, земеделска техника и моторна коса на обща стойност 559 616,14 лв., а продажбата на същите активи е общо в размер на 80 474,99 лв.

Въз основа на подаденото искане И. Н. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., издала Постановление с изх. №С200022-023-0001812/08.06.2020 г., с което по отношение на [фирма] са наложени предварителни обезпечителни мерки. По-конкретно, наложена е възбрана върху: 1/18 идеална част от недвижим имот, КИД 68134.1608.2575, находящ се в [населено място], жк Малинова долина; ½ ид. част от самостоятелен обект в многофамилна жилищна сграда, КИД № 68134.105.271.1.8, находящ се в [населено място], ул. „Г. И. № 64; ½ ид. част от самостоятелен обект в многофамилна жилищна сграда, КИД № 68134.105.271.1.10, находящ се в [населено място], ул. „Г. И. № 64; 680/4890 ид. част от поземлен имот, КИД № 68134.105.271, с попадащи върху имота многофамилна жилищна сграда, находящ се в [населено място], ул. „Г. И. № 64; ½ ид. част от поземлен имот, КИД № 73626.33.14, представляващ разсадник в [населено място]. Наложено е и заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА, У. Б. АД и Ю. България АД, за сумата от 101 581, 61 лв. Наложено е, също така, заповор върху върху ½ идеална част от три МПС – два леки автомобила и един мотоциклет, конкретно посочени в постановлението.

За да наложи обезпечителните мерки, публичният изпълнител е приел, че ще се затрудни събирането на публичното вземане в общ размер на 101 581, 61 лв. Освен мотивите, изложени от ревизиращите в искането, публичният изпълнител е посочил, че очакваният размер на задълженията е в особено големи размери и че върху голяма част от недвижимите имоти на дружеството са наложени тежести (ипотеки и възбрани), а притежаваните 3 бр. МПС, които са с дата на производство 1981г., 1987г. и 1996г.,

са с ниска застрахователна стойност.

ПНПОМ е обжалвано пред директора на ТД на НАП – С., който с решение № ПО-112/24.06.2020г. е отхвърлил жалбата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима, а по същество е основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП - С..

Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Относно вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията. Не така стои въпросът обаче с наличието на обезпечителна нужда, преценката за която следва да бъде извършена именно от публичния изпълнител. Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки със съществуването на определен риск за събиране на бъдещото вземане, водещ до наличието на обезпечителна нужда. С оглед на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност – както на ревизиращия орган, който въз основа на установените факти и събраните данни в хода на ревизията преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципът на съразмерност по чл.6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В настоящия случай органите по приходите и публичният изпълнител не са изложили съдържателни мотиви, които да обосновават в достатъчна степен извод за наличието на обезпечителна нужда. В искането на ревизиращия орган и в ПНПОМ административните органи са посочили най-общо данни за образуването и предмета на ревизионното производство, размера на предполагаемите вземания, които се очаква

да бъдат установени, като са акцентирали върху извършената през 2015г. принудителна продажба на активи, предмет на обезпечение по договор за особен залог. Както обаче правилно се изтъква в жалбата, продажбата по реда на чл.37 от Закона за особените залози се извършва от заложникът кредитор, т.е. ревизираното лице не е осъществило продажбата и не е определило цената и другите условия по нея. С оглед на това не може да се приеме, че жалбоподателят се е разпоредил сам с активите си на занижена цена. От друга страна, няма данни за неплатени от лицето публични задължения или за друго негово поведение, което да сочи на недобросъвестност - напр. извършени нарушения на данъчното или осигурително законодателство, препятстване на проверки, укриване на данни или разпореждане с активи след възлагане на ревизията и др. В този смисъл не се сочат конкретни релевантни факти и обсъжданията, които да обосновават извода в ПНПОМ и в процесното Решение, че ще се затрудни събирането на предполагаемите вземания.

На следващо място, основателни са възраженията в жалбата, че публичният изпълнител не е направил съпоставка между предполагаемия размер на задълженията и стойността на наличното имущество на ревизираното лице. Доколкото в ПНПОМ, както и в процесното Решение не са изложени конкретни данни относно имуществото на ревизираното лице, а е посочено само най-общо, че върху голяма част от недвижимите имоти на ревизираното лице са наложени тежести – ипотeki и възбрани, както и че МПС са с ниска застрахователна стойност, а доказателства относно вида и стойността на притежаваните от лицето движими и недвижими вещи не са представени по делото, действително не може да се направи извод за общата стойност на притежаваните активи, респективно да се съпостави тази стойност с предполагаемия размер на бъдещите вземания.

Отделно от това, обезпечителните мерки са наложени в противоречие с разпоредбата на чл.195, ал.6 от ДОПК, според която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка; по застрахователната стойност; по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. В случая, видно от разпоредителната част на ПНПОМ, публичният изпълнител е посочил за недвижимите имоти данъчна оценка 0.00 лв., съответно балансова стойност на превозните средства 0.00 лева. В случая този процесуален ред не е спазен, тъй като, дори да се приеме, че органите по приходите не са разполагали с данни за балансовата стойност на активите на ревизираното лице, то същите е следвало да съберат и използват данни за данъчната оценка, респективно застрахователната стойност на обезпечените активи. Нарушаването на установените в чл.195, ал.6 ДОПК правила относно оценката на имуществото, върху което са наложени предварителните обезпечителни мерки, води до невъзможност да бъде извършен съдебен контрол дали в конкретния случай е спазено и изискването на чл.195, ал.7 ДОПК, според който обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата, и на чл.198, ал.2 ДОПК, който допуска налагането на няколко вида обезпечения, но на обща сума до размера на вземането.

Предвид изложеното, процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки се явява издадено в нарушение на материалния закон, а като не е констатирал този порок и е потвърдил ПНПОМ с Решение № ПО-112/24.06.2020 г., директорът на ТД на НАП – С. също е издал един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. Воден от горното, Административен съд София - град, Трето отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Решение № ПО-112/24.06.2020г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителните мерки изх. № С200022-023-0001812/08.06.2020г. на главен публичен изпълнител.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: